

ת"פ 46384/02/16 - מדינת ישראל נגד עסאם אבו אלהווא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46384-02-16 מדינת ישראל נ' אבו אלהווא

בפני כב' השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא

המאשימה מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם עסאם אבו אלהווא ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של הפרעה לעובד ציבור, לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(ב)(1) לחוק האמור, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש, אולם הוסכם כי במסגרת הטיעונים לעונש תהיה ההגנה רשאית להגיש דיסק של סרטון שצולם במהלך האירוע.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתמצית, ביום 17/5/2014 הבחינו שלושה פקחים של עיריית ירושלים בנאשם ובאדם נוסף, כשהם מציעים למכירה סחורה מתוך רכב ומחוצה לו, ללא רישיון כדון. הפקחים נגשו לנאשם ולאחר, הזדהו באמצעות תעודת פקח והחלו לנקוט פעולות אכיפה, שכללו החרמת הסחורה.

הנאשם והאחר ניסו למנוע את עבודת הפקחים. הנאשם הדף את הפקחים, נכנס במהירות לרכב, ועזב את המקום, בניגוד לבקשת הפקחים ממנו. שניים מהפקחים רדפו אחר רכב הנאשם, והשיגו אותו בעת שנעצר בשל הפרעה בדרך. הנאשם סירב להיענות לדרישת הפקחים לצאת מהרכב, נעל את הדלתות והחלונות וסירב להזדהות. הפקחים עמדו מול הרכב כדי למנוע מהנאשם לנסוע, אך הוא התעלם, והמשיך בנסיעה איטית. אחד הפקחים הספיק לזוז הצידה, אולם הפקח האחר, שמואל דור (להלן: **המתלונן**), נפגע בברכו מרכב הנאשם.

שוטר במדים הבחין בכך שהנאשם יוצא מהרכב ובורח רגלית, וקרא לו לעצור. הנאשם התעלם מהוראת השוטר והמשיך לברוח, עד שנפל, נחבל ונעצר.

תמצית טיעוני הצדדים:

3. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 8 חודשי מאסר לבין 20 חודשי מאסר, וכי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של המתחם.

לטענת המאשימה, הנאשם פגע בשלטון החוק ובשלמות גופו של המתלונן, ועלול היה לגרום לו נזק חמור בהרבה. בטיעוניה הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, ולתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו, ממנו עולה כי הוא לא לוקח אחריות מלאה על מעשיו.

4. ההגנה מצדה טענה כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא מאסר על תנאי, וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו של"צ וענישה מותנית.

לטענת הסנגור, במועד האירוע הפקחים פשוט החלו להתעמר ברוכלים, כלשונו. הם החרומו לנאשם את כל הסחורה, והתפתח בינם לבינו דין ודברים לא פשוט. להתנהגות הפקחים, כך נטען, היה חלק ניכר בעניין. לטענתו, הסרטון המתעד חלק מהאירוע מלמד כי בזמן שהנאשם החל לנסוע המתלונן חצה בריצה את הכביש, והגיע לפינה השנייה של הרכב. רכב הנאשם שפשף קלות בלבד את רגלו של המתלונן, שהרים את רגלו. לדבריו, "הדבר ממש לא מעורר אמון" (עמ' 12 לפרו' ש' 15).

הסנגור הפנה בטיעונו לתיקון שבוצע בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון, ולכך שנמחקה ממנו הטענה לפיה המתלונן נזקק לטיפול רפואי.

בהתייחס לכך שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו לפני קצינת המבחן, טענה ההגנה כי הנאשם לוקח אחריות על חלקו הארי של כתב האישום. הוא אינו נוטל אחריות רק על חלקים קטנים ממנו, אותם חלקים בהם גרסתו נתמכת בסרטון ו"במוזיקה", כלשונו.

הסנגור הפנה בטיעונו לפרק הזמן שחלף מאז האירוע, וטען כי הנאשם עסק ברוכלות ממקום הישרדותי, כדי לנסות ולכלכל את משפחתו, כי מאז האירוע הוא לא עסק ברוכלות, כי הסחורה שהוחרמה ממנו לא הוחזרה לו, וכי הוא מכה על חטא.

הסנגור טען עוד כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש של מאסר. אולם, אם בית המשפט יסבור אחרת, הנאשם מבקש לרצותו בדרך של עבודות שירות.

5. הנאשם בטיעונו הביע צער על טעותו.

תסקיר שירות המבחן:

6. שירות המבחן התייחס בתסקיר שערך לנסיבותיו האישיות, המשפחתיות, הכלכליות והתעסוקתיות של

הנאשם. שירות המבחן ציין כי לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירת רכוש שביצע בשנת 2006, וכי מאז שביצע את העבירה בה הורשע בהליך זה, לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים.

עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו. לטענתו, בניגוד למתואר בכתב האישום, הפקחים לא הציגו לו תעודת פקח, והוא חשש שהם עלולים לפגוע בו או בסחורה שלו כחלק מסכסוך חמולות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא הפעיל שיקול דעת מעמיק בעת ביצוע העבירות, ולא נתן את דעתו למשמעות הפלילית של מעשיו ולהשלכות האפשריות של התנהלותו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטה להגיב בהגנתיות בנסיבות מסוימות, ועל רקע זה הוא מטשטש את חומרת מעשיו ומתקשה ליטול עליהם אחריות מלאה. יחד עם זאת, אין לנאשם דפוסים עברייניים מושרשים, הוא בעל שאיפה לניהול אורח חיים תקין, לעבודות השירות שריצה בעקבות הרשעתו הקודמת ולהליך הפלילי הנוכחי היה אפקט מחדד גבולות עבירו, והוא הפיק את הלקחים מתאימים.

בסופו של דבר המליץ שירות המבחן שלא לפגוע ברצף התעסוקתי של הנאשם ובפרנסתו, ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 280 שעות, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

דין ומסקנות:

7. בפתח הדברים יובהר כי אין לקבל את גרסת ההגנה בטיעוניה לעונש או לפני שירות המבחן, בדבר התנהלותם של הפקחים, התעמרותם הנטענת ברוכלים, תרומתם להתרחשות האירוע והימנעותם להזדהות באמצעות תעודה מזהה. כמו כן, אין לתת משקל לחוסר האמון שהביעה ההגנה בטיעוניה לכך שהמתלון נפגע במהלך האירוע. מדובר בטענות עובדתיות שחלקן אינו עולה מכתב האישום, וחלקן האחר סותר חזיתית את עובדותיו. בפסיקה הובהר פעם אחר פעם כי הודאה בעובדות כתב האישום פירושה שאלו העובדות המהוות תשתית לגזר הדין שייגזר (ע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל 7/6/2005), וכי בית המשפט כלל איננו אמור להתייחס בגזר דינו לנסיבות נוספות, אשר אין להן אזכור בכתב האישום ובראיות אחרות בתיק (ע"פ 5677/11 פלוני נ' מדינת ישראל 18/6/2012, ע"פ 1548/17 זיינב נ' מדינת ישראל 9/8/2017). על כתב האישום לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלבנטיות לביצוע העבירה, במטרה לתחום את הדיון בעניינו של הנאשם, ושלא להפליג למחוזות שלא בא זכרם בכתב האישום (ע"פ 5841/14 מדינת ישראל נ' ארקאן 8/7/2015), כפי שמבקשת ההגנה לעשות בעניינו.

בנוסף, צפיתי בסרטון שהוגש בהסכמה, ומצאתי כי אין בו כדי לשנות את התמונה, ואין בו לתמוך בטענות הנ"ל של ההגנה. ניתן אף לומר כי הסרטון מלמד על התרחשות המעצימה את חומרת מעשיו של הנאשם. הנאשם נראה בבירור מסיע את הרכב בו נהג, על אף שהמתלון עמד בחזיתו, לא רק בשלב בו הדבר הביא לפגיעה במתלון, אלא גם במועד קודם, מספר דקות קודם לכן. אולם, מאחר שהדבר לא בא לידי ביטוי בכתב האישום, הוא לא יובא בחשבון לצורך גזר הדין, כאמור לעיל.

8. תקיפתו של עובד ציבור הממלא את תפקידו פוגעת לא רק בשלומו, בבריאותו ובזכויותיו של עובד הציבור, ככל

אדם הזכאי לשמירה על זכויות אלה, אלא פוגעת גם בשלטון החוק, וביכולתו של עובד הציבור למלא את שליחותו הציבורית. בית המשפט העליון ציין כי:

"עובד ציבור המותקף במילוי תפקידו, בין בגופו, ובין בכבודו כאדם יתקשה לאורך זמן למצות את יכולותיו בבצוע תפקידו. אם לא תינתן לו הגנה ראויה מפני התנכלות כזו, עלולים החשש והמורא מפני פגיעה אפשרית כזו להצר גם את צעדיהם של עובדי ציבור אחרים, ולפגוע פגיעה קשה בשירות הניתן על ידם לציבור."

(רע"פ 2660/05 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל** 13/8/2008)

בית המשפט העליון הוסיף וקבע כי:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית."

(רע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל** 2/8/2010)

הנאשם, אשר תקף את המתלונן, והפריע לפעילותם של הפקחים והשוטר, פגע פגיעה של ממש בערכים החברתיים המוגנים הנ"ל.

9. עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם לא ביצע את מעשיו לאחר תכנון מראש, אלא בעקבות פעולות האכיפה שננקטו נגדו.

לנאשם חלק עיקרי ומרכזי בביצוע העבירות. אמנם, גם האדם הנוסף שהיה עמו ניסה למנוע את עבודת הפקחים. אולם, הנאשם לבדו הוא שהדף את הפקחים, תקף את המתלונן, עזב את המקום והתעלם מהוראותיו של השוטר. יש להזכיר לעניין זה כי טענת הנאשם בדבר אחריותם של הפקחים להתרחשות האירוע נדחתה, כאמור לעיל.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות פורט לעיל. מדובר בהפרעה לפעילותם של הפקחים והשוטר, ובנזקים לשלומם, גופם ובריאותם של שני הפקחים שעמדו בחזית הרכב בו הנאשם נהג. אין צורך להרבות במילים כדי לתאר את מידת הסכנה שיצר הנאשם בעת שהמשיך בנסיעה ונמלט מהמקום, כאשר הוא אינו מתרשם מנוכחותם של שני פקחים שעמדו בחזית רכבו. הנאשם ניצל בכך את העוצמה היחסית שלו כלפי הפקחים, ממנה נהנה בשל כך שהוא עשה שימוש ברכב, בעוד הפקחים ניצבו על רגליהם מחוצה לו.

פוטנציאל הנזק התממש באופן חלקי ביותר, בפגיעה שנגרמה בברכו של המתלונן.

לאור כל האמור, והתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (השוו: רע"פ 4182/14 עידאת נ' מדינת ישראל 9/7/2014, רע"פ 2222/13 חיחאשוילי נ' מדינת ישראל 2/5/2013, ת"פ (שלום י-ם) 17456-02-17 מדינת ישראל נ' ראזם 6/11/2017, ת"פ (שלום י-ם) 2724-02-16 מדינת ישראל נ' רווישד 17/10/2017, ת"פ (שלום ב"ש) 6384-10-15 מדינת ישראל נ' איבגי 29/5/2016, ת"פ (שלום י-ם) 6747-05-15 מדינת ישראל נ' קרדי 15/3/2016, ת"פ (שלום י-ם) 31684-05-12 מדינת ישראל נ' טל 28/10/2015, ת"פ (שלום י-ם) 14965-01-13 מדינת ישראל נ' אבו רקבה 26/3/2015, ת"פ (שלום י-ם) 22332-04-11 מדינת ישראל נ' מויאל 18/12/2014, ת"פ (שלום ק"ג) 13445-03-13 מדינת ישראל נ' אילן אזנקוט 10/3/2014) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר קצר לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

10. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, את הודאתו אשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, ואת פרק הזמן שחלף מאז האירוע, במהלכו לא היה מעורב בפלילים. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריו למשך 3 ימים, בנסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר, בכך שהוא אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים, בשאיפתו לנהל אורח חיים תקין, ובהתרשמות שירות המבחן כי הוא הפיק את הלקחים המתאימים.

לחובתו של הנאשם עומדים הימנעותו מליטול אחריות מלאה על מעשיו, האשמה החלקית אותה הוא מטיל על הפקחים, ועברו הפלילי, הכולל הרשעה אחת בעבירות של פריצה לרכב ופירוק חלקים מרכב. עם זאת, בשל כך שחלפו למעלה מ-10 שנים מאז ביצע את העבירות הקודמות, ומאחר שהעבירות אינן ממין העניין, יש לעברו הפלילי של הנאשם משקל מוגבל בלבד.

לאור כל האמור אני סבור כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. אולם המלצתו של שירות המבחן, להימנע מלהטיל על הנאשם עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, חורגת ממתחם העונש ההולם חריגה יתרה, אינה מביאה לידי ביטוי ראוי את עקרון ההלימה, ולא ניתן לאמצה.

11. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 2.5 חודשים, ללא קיזוז ימי מעצרו. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 20/3/2018 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא אשל.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים אם יעבור איזה מהעבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן, עת/1 בכתב האישום. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 8/4/2018.

5129371 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א אדר תשע"ח, 08 מרץ 2018.